Ч. 190. Четвер 9 вересня (27 серпня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників на пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Дальша акция в справі „урухомленя“. — Німецкі поступовці і християньскі социяли супротив Чехів. — Іспанці в Марокку. — З Греци.

З Відня доносять: Вчера відбула ся у бар. Бінерта конференция з німецкими послами ческого сойму. Посли висказали деякі жаданя, за сповнене котрих залишили би обструкцию. Жаданя ті відносять ся передовсім до помноженя числа німецких урядників у всіляких дикастериях а передовсім помноженя німецких членів виділу краєвого. Німці за ті уступки готові згодити ся на уконституоване сойму. Що до дальших его праць не прирікають нічого а що до справи зміни ординациї виборчої то справа ся вимагає двох третин голосів і они не рішають.

В посольских кругах віденьских обговорюють тепер можливість розвязаня парляменту і накиненя ему комісиєю реґуляміну нарад. Говорять також, що парлямент сего року не буде вже скликаний і що ще перед розписанєм виборів буде октройований новий реґулямін, котрий був би головно звернений против обструкциї і дав парляментови можність полагоджувати важні справи.

В Лінцу відбули ся дня 4 с. м. збори німецких поступовців. Др. Силвестер подав звіт про політичне положене, а посли Доберніґ, Кіярі і Вайденгофер говорили про боротьбу з Чехами у Відни і Долішній Австриї. Збори домагали ся санкциї закона Аксманна (що в Долішній Австриї може бути в народ. школах лише німецка викладна мова), бо лише тоді може правительство числити на піддержку нім. поступовців. Справу ческого сойму полишено оціненю німецких послів з Чех. Штайнвендер і Скедль говорили про реформу реґуляміну. Міністер Штайнер пояснив останні політичні події. Декотрі бесідники різко виступали против шкільних властий Долішної Австриї за відкинене рекурсу Freie Schule. Ухвалено таку резолюцию, котра стає певним доказом, що німецкі поступовці згоджують ся на напасливе поступоване, вимірене против віденьских і долішно австрийских Чехів.

В сальонах маршалка краєвого Долішної Австриї відбулись наради парляментарної комісиї християньско-социяльної фракциї державної ради в справі останних протических буч у Відни. В комунікаті тих нарад подано постановлені ухвали:

1. „Бережене німецкого характеру в дідичних краях монархиї єсть не лиш обовязком Німців, що випливає з їх національної сьвідомости, а лежить також в інтересі держави, бо лиш та може спинити вдерте шкідної національної боротьби до серця держави, себто до Дол. Австриї. Христ.-социяльна партия бачить у законодатнім сконстатованю німецкого характеру Дол. Австриї найпевнійший спосіб, як запевнити тій дідичній країні національний мир і економічний розвиток. Тому партия визиває правительство з цілим натиском, щоб ухвалене соймом Дол. Австриї внесене Аксмана як найскорше предложило цісарскій санкциї. Дол. Австрия ніколи не може статись країною двоязичною“.

2. „В крикливих уличних демонстрациях христ.-социяльна партия не бачить користий для Німців. Такі демонстрациї не лиш ведуть до безцільних буч та шкодять опінії міста Відня, а шкідливо впливають також на рух чужинців і на стан краєвого промислу, доводячи до огірченя в робочих кругах та ділячи німецку людність на два табори. Але ще більше они сим шкодять, що помагають заходам ческих аґітаторів, щоби показати Відень і цілу Дол. Австрию як дуалістичну з національного погляду територию, чим примушують Німців боротись за своє єствоване. Демонстрациї ті помагають ческій пропаґанді, бо — як доказують факти — викликають фінансову поміч для неї з боку Чехів у сусідних коронних краях і так скріпляють та множать чеські орґанізациї в Дол. Австриї“.

3. „Христ.-социяльна партия думає, що крім законної акциї на річ одноязичности німецких коронних країв перш всего економічне

39)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келінґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Як вже сказано, можна по тутешних людях вже на перший погляд розпізнати, хто они і з якого народу; але по них видко ще щось більше. Тутешні захожі не ділять ся тут так як в Ню-Йорку після своєї народности на поодинокі ґрупи: они живуть весело в суміш і творять нову громаду, котрої свого рода прикмети проявляють ся вже сильно і многонадійно на всіх них. Здає ся так, як коли би хтось випустив вязнів на волю. Так гордо і самосьвідомо не переходили сї Італіянці ніколи через своє калябрийске село, той шинкар Німець не задирав так ніколи в Німеччині голови, той смаглявий Іспанець не приніс певно тої енерґії в чертах свого лиця із своєї вітчини. Здає ся, мов би то були якісь недужі, що тут подужали. Кости набрали ся стрижа, сї лиця набрали ся крови а сї очи огню і блеску, весело і елястично ступають длятого сї люди, котрі знов житє полюбили. Здає ся так, мов би то наймити поробили ся панами. Сьвідомість себе і спокійна рішучість украшають всіх їх, великих і малих, робітників і підприємців, бідних і богатих. Правда, що за то зблїдли або таки зовсім щезли неодні черти давного рода: чоловік з полудневих сторін не міг задержати своєї ґрациї, Німець своєї основности. Але що то вадить? Він став самостійний, він став свобідний, він став сильний, а того щастя не дав би він за ніщо в сьвіті і не хотів би він вже ніколи вертати назад до свого давного стану. В тім то й ціла тайна притягаючої сили сего краю, особиста свобода, яку він кождому дає, хто до него прийде і множество нагоди ужити для свого власного добра своєї сили, котрої скількости він ніколи не знав.

Жаль стиснув мене за серце, коли я побачив тих, що то ніби на ново народили ся, як они почували ся вільними людьми у вільнім краю, і коли зміркував той нерозум, з яким ми все ще обходимо ся з нашими земляками. У нас ціла горожаньска суспільність ділить ся на начальників і підвластних; то головна формулка, після котрої Німці а за ними і всї ті, що беруть собі примір з Німців, живуть з собою. Німців бо й не учать инакше, бо всї власти, які повинні вести до вільного людства, отже держава, школа і церква, набивають голову лиш тим, що насамперед треба научити ся слухати, щоби відтак можна приказувати, та й учать доти послуху, аж люди стануть за слабі, щоби бути вільними. Як би ми були вільним народом як Американці, то у нас урядник, учитель поліцай були би тим, чим по правді повинні бути, слугами народу а чоловіка з народу, хоч би й малого, уважали би ми за такого самого як і ми. А то як він може бути вільним чоловіком, коли ми ему волї не даємо? Воля може лиш в волї народити ся!

Але так як дуже всуміш живуть тут на заході з собою сини старої Европи, так знов дуже різко держать ся здалека від того жовтого зайди, що прийшов до краю ізза Тихого океана. Можна би сказати, що тота противність надає їм ще тіснійшої звязи. Хінців уважають они що правда майже за викорінений нарід, що вже не може бути шкідливий їх молодому громадяньству. Закон не дозволяє вже заходити Хінцям як давнійше, а ті, що ще суть, вдоволяють ся найнизшою роботою, живуть собі окремо на передмістях а оліж і їх оріентальні звичаї та обичаї так їх відрізняють вже з поверховности від инших жителів, що ними всї погорджають і майже ніхто їх не чіпає.

Ворогом однак єсть Японець. Він виступає з претенсиями білого, хоч і не відплачує ся так як білий. Він пхає ся всюди поміж молодих поселенців, мов би то він був їм рівний, визискує їх з холодною безвзглядностию мов би ворожий завойовник а відтак набравшись всїляких скарбів, покидає їх, вічно їм чужий. Японці були кулї (двигарі, прості робітники), коли прийшли до Каліфорнії, а нині найлїпші

скріплене німецкого елементу господарскими інституциями на національній основі являєть ся успішним способом до береженя національного стану посіданя і до відпертя що раз сильнійших змагань ненімецкого капіталу. Христ.-социяльна партия висказує бажанє, щоб енерґія в німецких охоронних орґанізациях спеціяльно виявлялась на тім поли".

Після вістий, які надходять з Мелілї, борба Ішпанців з Маврами в Марокку розпочала ся не добре. З Мелілї доносять іменно: Тисяч пятсот Маврів напало на кольону ішпаньского войска, машеруючу до Арби і Репаліїи. Ішпанці відперли атак і впали до табору неприятеля, заняли часть табору і обсадили неприятельскі становища в Гаддарі. Маври мали богато убитих; по стороні ішпаньскій був лиш один убитий (бодай чи не так, як по російскій стороні пігчас російско японьскої війни) а 16 ранених. Инша вість з Мадриду доносить: Коли реконесансовий віддїл вертав вчера до табору, напали на него Маври два рази. Віддїлови на поміч поспішив полковник Фернандо Блянко з Ель Арби разом з баталіоном піхоти, 50 їздцями і з одною батериєю. Полковник Блянко заатакував праве крило неприятеля, щоби єму відтяти відворот. Маври втекли, лишаючи на побоєвищи 20 трупів.

Грецка династия піддаєся поволеньки волї заговірників офіцирів. З Атин доносять, що урядова ґазета оголосила декрет, на основі котрого кн. Христоф одержав 3-лїтний урльоп, а кн. Юрий, син наслїдника престола 2-лїтний на докінчене студий в Німеччині. Нині має появити ся декрет постановляючий перенесене в стан розпорядимости наслїдника престола кн. Николая. Бунт офіцирів має отже бодай такі наслїдки, що княжі з королївскої родини стратили вплив і верховодство в війску.

Новинки.

Львів, дня 8-го вересня 1909

✝

Др. Ярослав Кулачковский

Сумною вістию приходить ся нам дїлити ся з нашими читачами:

Др. Ярослав Кулачковский, директор „Дністра" і член всїх наших товариств чоловік незвичайних здібностий і неутомимої працї, один із найвизначнїйших діячів на нашім економічнім поли, тихий, але ревний і невтомимий в своїх заходах патриот, упокоїв ся вчера дня 7 с. м. о 4 год. рано в 46 роцї житя. Покійник полишив вдовицю і дві доньки сироти. Чим був Покійник для нашого народного житя, о тім не потребуємо тут розписувати ся; се знають добре широкі круги нашої суспільности. Жаль лиш можемо висказати, що не стало між нами в теперішну так важну пору так визначної сили, а жаль той певно відчує вся наша суспільність. Нехай же Покійник в Богом спочиває! Вічна єму память а земля нехай буде єму пером!

Народні рускі Товариства подають рускій Громаді міста Львова вельми печальну вість про смерть дра Ярослава Кулачковского начального директора „Дністра" тов. взаїмних обезпечень „Дністер" і взаїмного кредиту, почесного члена тов. „Просьвіта", віцепрезидента Ради краєвого Союза кредитового і члена Ради тов. „Краєвий Союз Ревізийний", члена основателя Рускої Щадницї в Перемишли, члена Наукового Товариства імени Шевченка, члена Ширшого Народного комітету, Рускої Бесіди, члена добродія Народної Лїчницї і Руского Товариства педаґоґічного, члена Видїлу Галицкої Каси Ощадности, віцепрезидента надзираючої Ради краєвої, Центральної каси для спілок рільничих у Львові, рыцаря ордеру Франц Йосифа I члена львівскої Руси і всїх народних Товариств Просить ся цїлу руску громаду, щоби віддала честь великим заслугам незабутнього Покійника численною участю в похоронах, які відбудуть ся дня 9 вересня о год. 3 по полудни з дому жалоби при улици Підвале ч. 7 на Личаківске кладовище.

— Іменованя. Президия краєвої Дирекциї іменувала штиґара (підурядника) Михайла Фріда асистентом касовим в XI класі ранґи в етатї особовім галицких зарядів салїнарних.

— Нові складницї почтові зі звичайним кругом дїланя заводить ся з днем 1 жовтня 1909. В місцевости Корманичі, перемиского повіта в окрузї ц. к. почтового уряду в Нижанковичах. Тота складниця буде з ц. к. почтовим урядом в Нижанковичах сполучена 6 тикратним на тиждень пішим післанцем. — В місцевости Явірки (пов. Нов. Торг), в окрузї ц. к. почтового уряду в Щавници. Тота складниця буде з ц. к. почтовим урядом в Щавници сполучена 6 тикратним на тиждень пішим післанцем.

— Безплатний курс для науки неграмотних в читальни „Просьвіти" на Городецкім передмістю у Львові (пл. сьв. Юра ч. 5 в забудованях митрополії) починає ся в недїлю дня 12 с. м. о годинї 4 по полудни. Вписи відбувають ся що дня від години 7—9 вечером і в недїлю від год. 3 по полудни. Наука відбуває ся в 2 відділах (висший і низший) що недїлї від години 4—6 по полудни. Просимо всїх Русинів городецкого передмістя звернути увагу неграмотних на сей курс.

— Поклик до Рогатинщини! День 24 вересня призначений до вваженя вистави в Стрию для повіта рогатиньского. Хто хотів би взяти участь, зволить зголосити ся до Дирекциї „Народної Торговлї" найдальше до 15 вересня, щоби можна ще в час вистарати ся о зложене цїни їзди на зелїзници. — Орґанізация повітова о. Ем. Вавьо.

— Нова учительска семінария. Краєва Рада шкільна отворить в найблизшім часї, може ще в сім місяци, учительску семинарию в Чорткові. Вписувати ся на приготовляючий курс і I рік, можна вже тепер. Кандидати, неприняті до семинариї в Тернополи або Заліщиках, повинні зараз зголосити ся до запису в Чорткові. Зголошеня приймає інспектор Крукевич або управитель шко-

---

ґрунти в містах, найурожайнїйші поля в долинах, ба й управи цїлих сїл в їх руках. Японцї в Каліфорнії зовсїм то само, що Жиди в Галичинї. Коли союзне правительство у Вашінґтонї каже, що число їх в послїдних часах не збільшило ся, то зато тим більша стала їх сила. Тому то Каліфорнійцї ненавидять Японцїв і то не лиш робітники та ремісники, але й фармери, купцї й ученї. — Мусимо тих галапасів нашої молодої цивілїзациї, тих рабівників нашого красного краю вигнати, доки ще час на то — сказав менї один професор унїверситету а один німецкий фармер так знов менї сказав: Коли нам у Вашінґтонї борзо не поможуть, то ми вже самі постараємо ся о то, щоби Каліфорнія позістала краєм білого чоловіка.

Коли я відтак їхав дальше, лучила ся менї мала пригода. Межи Льос Анхелес а Сан Франціско з краю гір Сієрра Невада лежить славна долина Йоземіт, котру я хотів конечно бачити. З сїльця Марсед аж до входу до тої долини іде бічна зелїзниця. Отже коли я в Льос Анхелес пішов до аґента тої зелїзницї звідати ся про розклад їзди, довідав ся я від него, що за кождий раз в полудне забирає поїзд тих гостий, що приїздять ранїшним поспішним поїздом до Мерсед, та везе їх до тої долини. Але три рази в тиждень відходить ще й досьвіта один поїзд, котрий сполучає ся з нічним поспішним поїздом. А що слїдуючий день був одним з тих трох днїв, постановив я не тратити часу, купив собі білет а коли сонце заходило, котив ся я вже в Пульмановій постели на північ.

О 1 год. в ночи збудив мене мій мурин; за чверть години мали ми вже в Мерсед станути. Коли я убрав ся, станув собі коло дверий і розбалакав ся зі заспаним трохи старшим кондуктором. Що я буду о сїй порі в Мерсед робити, спитав він мене. — Ну, поїду ранїшним поїздом до долини Йоземіт — сказав я єму. — Про ранїшний поїзд не знаю нїчого — сказав він на мій превеликий страх і пішов, бо ми якраз в'їздили до Мерсед. Я станув сам самісенький один зі своїм манатєм серед темної ночи на двірци, на котрім майже нікого не було Тепер ще лиш спитати борзенько тих кількох людий, що на двірца виправляли поїзд, заким ще й они щезнуть. При білетовій касі почув мене урядник, що аґенти не завсїгди правду кажуть. Давними роками лїтом може й відходили рано поїзди до долини Йоземіт, але сего року відходить що дня лиш один в полудне. Я міг ще лиш довідати ся, як називає ся „найлїпший готель" в місци, віконце зам кнуло ся а я з своїми пакунками помашерував сам один до Мерсед. Що я тоді собі думав про того аґента, не треба й казати. Я перечонував відтак в скромний господі і через цїле довге передполуднє оглядав займавость Мерседа; жаль менї лиш, що я не знайшов нїчого такого, на що би я міг звернути увагу читача. О першій годинї забрав я знову своє манатє і вимашерував з Месеред.

На двірци чекав вже мій поїзд і я вишукав собі місце в однім ваґонї. Аж ось прийшов і кондуктор сконтролювати карти їзди. А що він виглядав на ввічливого чоловіка, то я розповів єму, що я вже в ночи приїхав. — Чомуж ви не поїхали нашим ранїшним поїздом? — Чим? — Нашим ранїшним поїздом. Від нас відходить три рази на тиждень ранїшний поїзд до долини. Як би ви були рано поїхали, то ви були би вже там. Ледви то сказав, як вже й поїзд рушив з місця.

*

Ось я й опинив ся в красній серци Каліфорнії! Забула ся вся задумчивість пустинї, простила ся природі вся кривда серед того богатства цьвітів, якими она тепер обсипала подорожного. Менї здавало ся, як би з якогось царства смерти вернув назад до веселих городів житя.

А тепер мушу вас попросити взяти знов до помочи свою уяву. Подумайте собі, що якийсь грецкий бог, один з тих Олімпійцїв, що то показали свому народови штуку сьвятинь і статуй, тут колись спочивав і що его тут напала примха сотворяня, коли побачив той білий ґраніт сих гір, ту синяво сьвітячу ріку і ті ряди лїсів, що підоймають ся то в гору, то спускають ся в долину і що він тоді витягнув свої олімпійскі руки. Отсю скалу посунув він туди а онту сюди, сей вершок усипав висший а той зробив низший, коди після его приказу змінили свої русла а темна смуга лїсів потягнула ся за їх новими дорогами. Серед пустинї зробив ся образ, дїло штуки, так красне як грецка сьвятиня, з такими правильними розмірами лїний і форм, що сповіщує оку сьвяточне щастє, з камінними ритмами, котрі мельодийно в серци віддзвоняють ся і з множеством живописних акордів з гір, лїсів і вод, котрі розпалюють духа до превеликої радости і подиву. Отсаким способом стало ся, що коло стрімких спадів Сієрри Невади утворив ся сей кусник землї, на котрім мов би руки богів сполучили в одно величаве дїло штуки наймогутнїйші твори природи: вершки покриті снїгом і шумячі водоспади, праліси і неприступні скали, річи, з котрими сполучаємо враженє такої величавости, що в нас аж дух запирає і дикість, котра нас придушує.

(Дальше буде).

ли Добромильский. Плян науки чортківскої семинарії буде такий самий як і в Заліщиках, то є природничо-господарский, виклад утраквістичний.

— **Дрібні вісти.** В половині сего місяця вийде в Києві перше число українського тижневника для селян під заголовком „Село". — В Харкові буде відкрита з днем 14 с. м. українська книгарня К. Безкровного. — Заходом філії Тов-а „Просьвіта" в Зборові відбуде ся в неділю дня 12 с. м. аматорске представлене народ. образу „Ой не ходи Грицю та на вечерниці". Дохід призначений на будову дому „Просьвіти" в Зборові. — Марія Дубчак дала знати на поліцию, що єї чоловік Василь, хорий на умі, вийшовши перед кількома тижднями з дому не вернув більше. — При ул. Огородницкій під ч. 17 на Замарстинові померли вчера майже рівночасно дві сестри па шкарлятину, Мария Бучиньска 6 літ і Казимира Бучиньска 12 літ. Старша померла о годину скорше. — Арештовано челядника комінярского Івана Копаницкого, котрий від кількох днів блукав ся по місті; він єсть імовірно хорий на умі.

— **Конкурс** на посаду люстратора для крамниць при читальнях „Просьвіти" рудецкого повіта розписує філія „Просьвіти" в Комарні з реченцем до 1. жовтня 1909. Кандидати мають виказати ся відповідними кваліфікациями торговельними. Першеньство будуть мати сї, що будуть уміти закладати хори при читальнях, як вмеенше організувати Соколи, Спілки Райфайзена і молочарскі. По близші информациї належить звертати ся до секретаря філії о. Володимира Петрика в Комарні. Плата такого люстратора буде виносити 50 кор. місячно, харч і кошти подорожи. — За виділ філіяльний др. Т. Ізечерский, о. В. Петрик.

— **Покараний і зафантований цирк.** Цирк „Angelo", котрий недавно тому давав і у Львові представленя і вабив публику на американьский лад шумною рекламою в своїй газетці і великими вибиваючими в очи плякатами, заїхав і до Дрогобича та давав і там представленя, але очевидно стратив собі в публиці. Представленя давано в зменшенім комплеті, тих, що купили собі льожу, пхано на ненумеровану ґалерию, з крісел в перших рядах перекидано взад і т. д., аж остаточно дійшло до того, що представлене перервано а староство наложило на цирк 500 К кари і наказало звернути гроші за білети а доки згадана сума не буде заплачена, зафантовано циркові річи.

— **Хто поправді відкрив північний бігун?** Як би не такі звістні імена як подорожників Кука і Пірі'го, то можна би гадати, що ціла історія про відкрите північного бігуна лиш великий гумбуґ американьский. Кук каже, що відкрив бігун і застромив на нїм хоругов американьску. Може бути; хто не вірить, нехай піде і переконає ся. Пірі знов каже, що то лиш він відкрив бігун, а не знайшов на нїм ніяких слідів по Куку. Хто не вірить, може також переконати ся. Виходить хиба на таке, що они оба відкрили бігун, але кождий з иншого боку. Правди годі нинї довідати ся. А всеж таки єсть вельми характеристична слідуюча депеша з Льондону:

„Eevening News" одержала каблёву телеґраму з Ст. Джонс, в котрій сказано, що Пірі і єго приклонники уважають донесене Кука за зовсім невірогідне. Они кажуть, що Кук не мав потрібного на таку виправу виеквіпованя і не міг дійти аж до бігуна. Кук вибрав дорогу на захід від тих доріг, якими перед ними ходили всї новійші слідателї підбігунових сторін, бо хотів забезпечити собі часть північного Ледового моря, де єго спостереженя не могли би провірювати єго евентуальні суперники.

Виходило би і з сеї депеші, що ще перед відкритєм бігуна вела ся взглядно уникала ся борба суперництва, котра мабуть тепер вибухла таки на правду і не дає покй що можности сказати на певно, хто відрив північний бігун — Кук чи Пірі, чи може нікотрий з них.

— **Пригода на маневрах** лучила ся оногдї коло Зборова. При атаку 13 полку уланів на другий полк кінноти кількох їздців в найбільшім розгоні впало на приглядаючого ся з боку на кони ґенерала бар. Ґемінґена. Ґенерал перевернув ся на землю разом з конем, а їздці завершили ту купу. Ген. Ґемінґен зімлів і потовк собі бік так, що відвезено єго до шпиталя. Більше нікому нічого не стало ся злого.

— **З нагоди першої української хлїборобскої вистави** устроює Товариство „Руске Касино" в Стриюві второк, дня 21. вересня 1909 р. в сали „Читальні зелїзничої" при ул. Сенкевича вечерниці з танцями. Початок о годині 9 вечером. — Стрій візитовий. Вступ від особи 3 корони, від родини з трех осіб 8 корон, з чотирох 10 корон. Коли хто з Високо поважаних Гостий рефлектує на нічліг, зволить завчасу повідомити виставовий комітет кватирунковий (адр. о. Никола Матковский в Стрию).

— **Загальні збори Тов-а „Самбірскої Філії Просьвіти"** відбудуть ся дня 16 вересня с. р. в салі Рускої Бесіди в Самборі о годині 12 в полудни. Перед зборами о годині 9 рано відправить ся Служба Божа в місцевій церкві за упокій померших членів Товариства. На сї збори запрошуємо всїх членів, а заразом просимо о вирівнане залеглих вкладок членьских. — *Від Виділу Філії Просьвіти в Самборі.*

— **Вибір протоігумена оо. Василиян.** В днях від 6 де 12 серпня відбула ся в Кристинополи приписана конституциями що 5 літ капітула ОО. Василиян, для вибору нового заряду на слідуюче пятиліте, як також для нарад в важнійших справах Чина. Брали в ній участь настоятелї монастирів, вибрані, монахами делеґатами, прибули також і представителї заморских місий: з Канади о. Дидик і з Бразилії о. Шкирпан. Вибрано і Апост. Престол сими днями затвердив протоігуменом Впр. о. Філяса, дотеперішного протоігумена. — Василиянський Чин числить під сю пору 215 монахів, в тих 74 сьвященників. В Галичині мають оо. Василияни: 12 монастирів (не вчисляючи 3 остаючих ще під зарядом старих Василиян нереформованих); крім того 7 стаций місийних: 3 в Бразилії і 4 в Канаді, заряджують колеґію рускою в Римі і дух. семинарию в Станиславові. Новіциат Василиянський в Крехові розвиває ся дуже гарно і числить поверх 20 новиків, клериків і 12 братий лаїків.

Телеґрами.

Відень 8 вересня. Цісар Франц Йосиф від'їхав нині о 6 год. 40 мін. рано на Мораву на маневри.

Великий Межиріч 8 вересня. Архікнязї Франц Фердинанд і Кароль Франц Йосиф виїхали нині о 7 год. рано перед парохіяльну церков витані оваціями жителями міста. Шпалїром, який утворили біло убрані дівчата та хлопці і дівчата в строях народних, пішли Архікнязї до церкви і вислухали служби Божої, котру відправив архієпископ Гуйна, а відтак від'їхали назад до замку.

Штутґарт 8 вересня. Цісар Вільгельм поїхав вчера о 11 год. в ночи окремим поїздом до Іґлави.

Солунь 8 вересня. Чорногорска сторожа погранична острілювала турецких вояків Двох вояків убито, трох ранено

Льондон 8 вересня. До Бюра Райтера доносять з Ст. Джонс в Новій Фінляндії, що Пірі робить собі претенсию першеньства що до відкритя північного бігуна.

Петербург 8 вересня. Цар, цариця і діти виїхали вчера о годині пів до 11-ої вечером на Крим.

Пеньон деля Ґомера 8 вересня. Стрільно, вистрілене з пушки з кріпости, пукло серед неприятельскої кольонии і убило шість Маврів а богато з них ранило. Маври повтікали.

Будапешт 8 вересня. Приїхав тут президент угорскої палати послів Юшт та відбув нараду з кількома послами і Кошутом.

Константинополь 8 вересня. Межи молодотурецким комітетом а комітетом вірменьским станув союз в цїли оборони конституциї і помиреня всїх рас в Туреччині.

Ціна збіжа у Львові.

дня 3 вересня.

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові

Пшениця	12·50	до	12·70
Жито	9·10	до	9·30
Овес	7·—	до	7·30
Ячмінь пашний	7·—	до	7·50
Ячмінь броварний	7·50	до	8·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукуруда нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—
Конюшина біла	—·—	до	—·—
Конюшина шведска	—·—	до	—·—
Тимотка	—·—	до	—·—

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець

З Кракова: 2·30, 5·50, 7·25, 8·55, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, 8·40, 9·50.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·30, 5·45*), 8·05, 10·20*, 2·05, 5·58, 8·40, 9·30.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11·00.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9·00.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, 10·12.
З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), 9·39.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), 8·21.
*) З Винник.

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительской в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

І. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Звірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства звірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі звірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

ІІ. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. І. і ІІ. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. ІІ. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, третє нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. І. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. ІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустині Азиї, ч. ІІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

ІІІ. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене виданє по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене виданє, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове виданє, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. століття, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще звірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, третє виданє, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с, опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвінаі, бр. 48 сот.
Малий сьціваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капці, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Ґумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хліба (з француского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний звір. бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулівера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з француского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24 „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).